

SOS CAIZA

41ste jaargang / 3

[driemaandelijks] September 2017

Verantw. uitgever: Lieve Marrannes
Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke
tel. 050 31 94 93

Afgiftekantoor: 8000 BRUGGE
Toelatingsnummer P209.039

**NORMAALSCHOOL
JOSÉ DAVID BERRÍOS IN CAIZA D**

September...

de zomer ligt achter ons., geen twijfel mogelijk want onze wintergast is al gearriveerd: een roodborstje. Het houdt ons de hele winter gezelschap en tegen de lente verdwijnt het met stille trom. Het komt zelfs op de kruiwagen zitten terwijl we de tuin klaarmaken voor zijn winterslaap. Wij fantaseerden: het zoekt wat gezelschap het leeft helemaal alleen zonder partner, kind of kraai, het wil vriendschap sluiten.

We kregen al medelijden met dit arme ding... We dachten daarbij aan het liedje van het roodborstje dat aan het raam tikt en vraagt om binnen gelaten te worden. Het meisje laat het binnen, geeft het kruimeltjes suiker en kruimeltjes brood.

“Toen vloog het roodborstje weg naar zijn zin en vloog het bos weder in”.

Zo hebben we toch geleerd. Maar... dat kleine ding is helemaal niet op ons gezelschap gesteld, wel integendeel! Het wil ons uit zijn territorium weggagen want het beschouwt onze tuin als zijn eigendom. Het wil gaan en staan waar het wil zonder pottenkijkers.

We zijn dus geen baas meer in onze eigen tuin!!! Het vogeltje is wel klein maar het is een fel ding. In de winter verjaagt het zelfs met zijn franke blik de grotere merel als die wat komt snoepen van de eetbollen die we in de takken hangen.

Het is klein maar dapper dat moet gezegd.

Ja, 't is weer voorbij die mooie zomer... we hoopten dat er geen einde aan zou komen maar voor we het goed beseften, was heel die zomer al voorbij!!!

En heb je al je zomerse plannen kunnen uitvoeren of heeft het mooie weer ze gedwarsboomd? Vond je het te warm om de schilderwerken tot een goed einde te brengen?

Lokte het afkoelende zeewater je soms naar het overbevolkte strand of genoot je liever van een mooi boek in een schaduwrijk hoekje? Kon de zomerse avond je verleiden tot een fietstochtje of een wandeling en eindigde je avond op een gezellig terrasje?

Wat je ook gedaan hebt, ik hoop dat je genoten hebt, dat de batterijen weer opgeladen zijn en dat de nodige vitamientjes opgeslagen zijn zodat je de winter gezond kunt doorkomen. Misschien heb je de warme zomerse herinneringen veilig in je geheugen opgeslagen en die kun je op koude, donkere dagen weer tevoorschijn toveren, vooral als er aan de winter geen einde lijkt te komen....

Vanuit Caiza kregen we weinig nieuws.

Het is er ook komkommertijd zoals dat in de media het geval is tijdens de zomermaanden “Geen nieuws, goed nieuws”. Dat zegt men toch in de volksmond. Padre Julián liet ons weten dat de scholen weer van start zijn gegaan na de wintervakantie, dat alles weer zijn gewone gang gaat en dat de winter zeer koud is.

Zo krijgen we de gelegenheid om eens terug te kijken hoe het allemaal begon. Oorspronkelijk was er in Caiza alleen een normaalschool van de staat en geen college. Daar zijn Lieve en padre Santiago beginnen werken. In de eerste jaargang van het tijdschrift (1977) schreef Lieve het volgende:

DE NORMAALSCHOOL VAN CAIZA...

Caiza is een belangrijk centrum in het Departamento de Potosi omwille van zijn rurale normaalschool. Sedert 1945 is die school naar hier overgebracht en in het begin, volgens wat wij hebben vernomen, was er degelijk onderwijs. Toen wij hier aankwamen, was ze echter helemaal vervallen. Het studiepeil was beneden alles. De directeur en de professoren waren allemaal ongure elementen die via politieke weg aan hun job geraakten waren. Les geven stond niet op de eerste plaats en van opvoeding was er geen sprake. Zo kwamen nu en dan overheden uit La Paz op officieel bezoek. Dan kregen de 500 leerlingen enkele dagen vrijaf. Niemand bekommerde zich om hen want de leraars moesten zich met hun bezoek bezighouden. Er werd gedronken en gefeest. Bevoorrechte studenten en vooral “bevoorrechte” studentinnen waren ook van de partij. Omdat opvoeden ook een stukje voorleven is, volgden de leerlingen trouw hun leermeesters. Ze liepen dronken rond en veroorzaakten overlast in het dorp. Er werd gestolen om geld te hebben voor alcohol. Voor schoolgerei was er geen geld, voor voedsel evenmin. De leerlingen waren als gieren voor mekaar: klauwen om te krijgen en met geweld verdedigen wat ze hadden. Ze leden vooral honger. Toen we hier aankwamen, kregen een honderdtal studenten een beurs van de overheid. De andere studenten moesten pension betalen. Wie dat niet kon, logeerde in een hutje in het dorp.. De beurzen kwamen (en komen vandaag nog) steeds met maanden vertraging toe zodat bijna alle eetwaren in grote hoeveelheden op krediet gekocht werden. Zo gebeurde het regelmatig dat de leerlingen gedurende weken niets dan rijst te eten kregen en daarna niets anders dan weken macaroni. Vlees zagen ze zelden en groenten of fruit nooit. Niet te verwonderen dat ze de mais en het weinige dat de dorpsbewoners bezaten, stalen. En in die tijd was er echt armoede in het dorp. We hebben geweten dat een vrouwtje in haar patio een beetje maispap klaarmaakte. Terwijl ze een momentje in haar krotje binnenging, verdween de pap met potje en al. Zulke feiten gebeurden regelmatig. De internen piekten al wat ze konden in de normaalschool en de externen deden dat in het dorp. Zo waren de toekomstige opvoeders een ware nachtmerrie voor de bewoners. In de lokalen zaten de leerlingen op de grond of op een steen want alle meubilair was verdwenen. Er stonden nog een tiental banken voor 500 leerlingen. In het internaat brachten enkelen een bed mee.

*Nieuwe gebouwen van de staatsnormaalschool.
Het embleem van de normaalschool.*

De rest sliep op de grond. Ook in de eetplaats zat men op de grond want stoelen en tafels ontbraken. Een groot probleem naast al de rest was de watervoorziening. De normaalschool bezat een heel oude "camionet". Elke morgen reed men met een groep leerlingen naar de rivier om een drietal tonnen te vullen. Dan moet je weten dat er tijdens het droog seizoen amper een straaltje water in de rivier staat. Als het regent wordt het een hele moddervloed die alles meesleurt. Water halen kostte een hele voor-middag en meer was er niet voor zoveel volk want in die tijd was er geen watervoorziening in het dorp. Wanneer de staatsbeurzen dan toekwamen, ging een vierde naar eten en schoolbenodigdheden en de rest diende voor de feesten van de leraars en de genodigden die op bezoek kwamen. De voeding was slecht, het water besmet, er was weinig of geen verzorging, wel veel uitspattingen. Dan is het ook niet verwonderlijk dat er nu en dan een leerling stierf. Maar die gebeurtenis werd in de doofpot gestopt en alles ging zijn gewone gang. Toen we hier in 1963 toekwamen vonden we in ons arm dorp een nog armere normaalschool!!!!

— Tot zover Lieve Claeys —

De school stond enkele jaren leeg en in 2007 werd een nieuwe staatsnormaalschool gebouwd. Deze heeft een goede faam en trekt studenten aan uit een ruime omgeving van Caiza. Jaarlijks studeren er zo'n 125 studenten af. Heel wat oud- leerlingen van het college volgen daar de lerarenopleiding.

WE MOETEN OOK DROEVIG NIEUWS MELDEN.

Op 31 augustus laatstleden overleed **de heer Lucien Vercruyse**.

Hij behoorde tot de eerste groep vrijwilligers die Lieve Claeys financieel steunden bij haar vertrek naar Bolivia in 1961. Hij stond aan de wieg van de vereniging S.O.S. Caiza. Hij was secretaris-schatbewaarder van onze vzw., een functie die hij steeds plichtsgetrouw en minutieus heeft uitgeoefend.

In 2014 nam hij ontslag omdat de taak hem te zwaar werd.

Wij willen hier nogmaals onze grote waardering en immense dank uitspreken voor zijn inzet voor ons project in Caiza...

Uit zijn uitvaartmis nemen wij enkele gedachten die hem goed typeren:

“Je hebt het leven liefgehad.

Wie je gekend heeft, kan getuigen van je trouw.

Je hield je woord dat je gegeven had.

Je was nabij in goede en kwade dagen.

Jouw kracht gaf moed.

Jouw woorden hadden waarde.

Je vriendelijkheid heeft je getooid en eenvoud van hart je gesierd.

Je had geen grote woorden nodig.

Velen herkenden in jou een goede vriend.

In eenvoud ben je naamloos groot geworden.

Goedheid was je maatstaf: meer doen dan werd verwacht.

Je was gelukkig om het geluk van anderen,

begaan met het lot van mensen.

Je probeerde hun leed te verzachten.

“Zorgen voor” was één van je grote kenmerken.

Je hebt er in je hele leven voor gezorgd dat alles vlot verliep:

thuis, in de familie, in de verenigingen.

We voelden ons thuis bij jou.

Ook je verdraagzaamheid was een groot voorbeeld voor ons.

Je had zo je principes.

Die bleken vaak, heel modern.

Nu ontdekken wij dat ze tijdloos zijn...”

Lucien bedankt voor alles, we zullen je missen.

LUCIEN VERCRUYSE

21.05.1925 — 31.08.2017

ENKELE NIEUWTJES...

Wanneer we een nieuw boekje in elkaar knutselen, stellen we ons nogal eens de vraag: "Hoeveel abonnees lezen ons tijdschriftje?". "Loont het de moeite om ons iedere drie maand weer aan de computer te zetten en een nieuw exemplaar te voorschijn te toveren?" Maar...in het vorige nummer deden we een oproep om een duit in het zakje te doen en zo de noodzakelijke werken voor drinkwater te steunen. En vele abonnees hebben hierop gereageerd en €10 of meer overgeschreven. In totaal kregen wij toch € 1450 op de rekening. We zijn wel nog niet aan 8.000 euro maar alle baten helpen. Het doet ons plezier : het tijdschriftje wordt dus wel gelezen en heel wat lezers hebben een duwtje in de rug gegeven. Heel erg bedankt !!!

In de laatste tijdschriften deden we een oproep om eens aan Caiza te denken als je iets te vieren hebt en een feestje bouwt voor een verjaardag, een jubileum, een huwelijk enz... Ook hiermee werd rekening gehouden :

- E.H. Joris Weyts vierde in juli zijn Gouden Priesterjubileum. Hij vroeg de genodigden om hem geen geschenk te geven maar om iets te storten voor Caiza. Bijna iedereen ging op zijn vraag in en zette iets op onze rekening. Uiteindelijk kregen we €11.055 binnen. Dat is fantastisch! Hartelijk dank Joris en natuurlijk danken we ook alle schenkers voor hun milde gift.
- De Zuienkerkse groothandel "Van Den Broucke Bakkerijmachines" opende nieuwe bedrijfsgebouwen. Ter gelegenheid daarvan hielden ze een receptie. De genodigden werden gevraagd om een gift te doen voor het goede doel... We kregen met nog twee andere vzw's een cheque van 1.391 euro ! Hartelijk dank!

De boerenmarkt in Nieuwmunster.

- In het weekend van 26 augustus vierde men in Nieuwmunster de traditionele Bartolomeusfeesten. De zaterdag was er een boerenmarkt. Ook wij stonden er met twee kraampjes en verkochten opgelegde rode biet, courgette, potjes frambozenjam en popcorn. Zo kregen we €156 in de kas.
- In de dorpskerk werd een huwelijk ingezegend en we kregen de opbrengst van de offerandeschaal namelijk €205. Dank aan de familie Lobelle.

...Deze bedragen zijn uiterst welkom.

De uitgaven in Caiza worden steeds groter (vooral de loonlast in de internaten stijgt pijlsnel) en onze gewone inkomsten stagneren in de laatste jaren.

Het zijn vooral de speciale giften en acties die ons financieel redden...

FINANCIËS, ONZE ONTVANGSTEN...

Mei 2017

Adopties	€ 879,72
Studiebeurzen	€ 50,00
Gewone giften VI.	€ 1.790,14
Gewone giften Wal.	€ 240,40
TOTAAL	€ 2.960,26

Juni 2017

Adopties	€ 330,14
Studiebeurzen	€ 50,00
Gewone giften VI.	€ 496,14
Gewone giften Wal.	€ 270,40
TOTAAL	€ 1.146,68

Juli 2017

Adopties	€ 378,65
Studiebeurzen	€ 50,00
Gewone giften VI.	€ 1.507,21
Gewone giften Wal.	€ 217,79
TOTAAL	€ 2.153,65

Augustus 2017

Adopties	€ 354,93
Studiebeurzen	€ 100,00
Gewone giften VI.	€ 1.955,14
Gewone giften Wal.	€ 1.650,40
TOTAAL	€ 4.060,47

Speciale inkomsten:

Gouden Priesterjubileum Joris Weyts	€ 11.055,00
Opening bedrijfsgebouwen Van De Broucke Bakkerijmachines	€ 1.391,00
Oproep drinkwater Caiza	€ 1.450,00
Boerenmarkt Nieuwmunster	€ 156,00
Offerande huwelijk Lobelle	€ 205,00

WEBPAGINA SOS CAIZA...

Je kan onze website raadplegen
onder de naam

www.soscaiza.be

of tik gewoon
SOS Caiza in bij Google.

**Je vindt er heel wat interessante
informatie over onze werking.**
Ontdek maar!

HUWELIJKEN – DOOPSELS – VERJAARDAGEN

Deel uw vreugde met onze Boliviaanse vrienden.

**Stel je vrienden een origineel en sympathiek geschenk voor:
een storting voor S.O.S. Caiza**

BE57 4727 0698 0135

Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke

Tel.: 050 31 94 93

**Wij bezorgen ze een fiscaal attest
voor iedere gift van € 40 of meer.**

**Wil je ons tijdschriftje S.O.S. Caiza via email ontvangen,
stuur ons een mailtje.**

mark.makelberge@telenet.be (secretaris-schatbewaarder)

georges.suvee@telenet.be (voorzitter)

lieve.marrannes@telenet.be (verantw. uitgever S.O.S. Caiza)

S.O.S. CAIZA vzw

REKENINGNUMMERS:

IBAN nummer

BE57 4727 0698 0135

BE24 0000 1234 2238

BIC code (enkel voor het buitenland)

KREDBEBB

BPOTBEB1